

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: V.

Jún 2020

Číslo: VI.

NEMALI BY SME SA OPÚŠŤAŤ...

Aj keď nie sme počas týchto dní, keď platia rôzne obmedzenia, povinní sa zúčastniť svätej omše v nedeľu a v prikázaný sviatok, predsa

to neznamená, že by sme mali duchovne vypnúť a neurobiť nič pre svoju dušu. Tu sa ukáže naša viera a láska k Pánu Bohu. Jedno príslovie hovorí: „V núdzi spoznáš priateľa“. Teda dobrý je ten priateľ, ktorý nám pomohol, keď sme boli v ťažkosti. Avšak Ježiša my potrebujeme v každej situácii, on nás neopúšťa, je s nami v každej chvíli. Treba si aj túto vec uvedomiť aj iného pohľadu, či milujeme my v ťažkostiach Pána Ježiša, nášho najlepšieho priateľa.

Je za nami päťdesiatdňové veľkonočné obdobie a nastáva bežné obdobie cez rok, v ktorom bude dominovať zelená liturgická farba. Vďaka Bohu, že môžeme sledovať aj naše katolícke masmédiá a to TV LUX, a Rádio Lumen, ktoré počas pandémie, keď bolo zodpovedné zostať doma, obohacovali nás a dodávali nám duchovnej posily. Počas Veľkej noci a ďalších veľkonočných nediel až po slávnosť Zoslania Ducha Svätého sme sa usilovali veriacim, ktorí doma sledovali priebeh svätých omší, byť nablízku s vysielaním našich sv. omší z farského chrámu. Veľká vďaka patrí našim technickým spolupracovníkom Jozefovi Blažovi a Ing. Marekovi Boháčkovi. A vďaka Bohu sa pripájali veriaci nielen z našej farnosti, ale aj z okolitých farností, čomu som sa vždy tešil. Technika a pokrok je dobrá vec, ak sa používa pre dobro človeka a spásu jeho duše. Podobne by sme mohli hovoriť o vyučovaní online pre žiakov, ktorí mali vyučovanie doma. Vďaka šikovnosti nášho pedagogického zboru na základnej škole, bola naša škola medzi prvými, ktorí vyučovali deti online prostredníctvom pripojenia sa internetom.

Tak ako sa usilujeme zachovávať bezpečnostné opatrenia a používame dezinfekciu, aby sme sa chránili nebezpečného vírusu, tak nezabúdajme ani na svoju dušu. Veď ak sa staráme o svoje telo, ktoré je smrteľné, mali by sme sa starať aj o svoju dušu, ktorá je nesmrteľná. Preto sa vnútorne neopúšťajme, modlime sa, žime sviatostne a nezabúdajme, že kňaz vo farnosti je tu pre veriacich.

Duch. Otec Milan

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

Mt 9, 36-10,1

Keď Ježiš videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.“

Zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduh a každú chorobu.

Liturgická farba zelená, ktorá sa v bežnom cezročnom období používa, chce vyjadriť aj nádej, že veriaci nebudú bez pastierov, ktorých veľmi potrebujú. Ježiš videl sklesnutosť a zmorenosť zástupu a vedel že záujmu ľudí, ktorí chcú počuť Božie slovo, treba vychádzať v ústrety. „Žatva je veľká, ale robotníkov málo.“ Skutočne je tu veľa práce, pokiaľ ide o službu ľudským dušiam. A každý kňaz vo farnosti, je dušpastierom. Podľa Kristových slov, treba za nich stále prosiť, aby veriacim nechýbala starostlivosť pastiera. V našich regiónoch novokňazi veľa nepribúdajú. Prvýkrát sme zaregistrovali úbytok povolání ešte v bývalej Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze v roku 2002. Pamätám sa na to veľmi dobre, bol som vtedy diakon a poslucháč 6. ročníka teológie. Na jeseň toho roku nastúpilo iba 12 nových seminaristov do prvého ročníka a bývalo dovtedy 20 až 30 nových bohoslovcov. Odvtedy tento trend pokračuje a každé nové povolanie je vzácnosťou. Aktovje, možno že na počet veriacich, ktorých máme teraz a budeme mať v budúcnosti, budú stačiť tí kňazi, ktorých máme. Nestráčajme dôveru v Boha. On je Pán žatvy, jemu všetko patrí. On vzbudzuje nové povolania v srdciach mladých mužov. Jeho musíme prosieť...

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

30. jún - Prví svätí mučeníci Cirkvi v Ríme

Pri prvom prenasledovaní Cirkvi, ktoré podnietil cisár Nero po požiari Ríma roku 64, bolo krutým spôsobom umučených veľa kresťanov. Svedectvo o tom podáva pohanský spisovateľ Tacitus (Annales, 15, 44) a rímsky biskup Klement vo svojom liste Korintanom (kap. 5 – 6).

Z Listu svätého pápeža Klementa Prvého
Korint'anom
(Cap. 5, 1 – 7, 4: Funk 1, 67-71)

Boli obeťou nenávisti a dali nám vynikajúci príklad. Necháme staré príklady a prejdeme k atlétoťom nám najbližším. Predložíme skvelé príklady z našich čias. Najväčšie a najspravodlivejšie stĺpy boli obeťou hnevu a nenávisti a zápasili až po smrť.

Pozrime sa na dobrých apoštolov. Na Petra, ktorý z nespravodlivého hnevu podstúpil nie jednu či dve, ale veľa útrap a ako mučeník odišiel na miesto slávy, ktoré si zaslúžil. Uprostred hnevu a sporov Pavol ukázal, aká odmena čaká trpezlivosť. Sedem ráz bol v putách, musel utekať, kameňovali ho, hlásal Božie slovo na východe i na západe, a tak získal veľkú slávu svojej viere. A keď naučil celý svet spravodlivosti, dostal sa až do končín západu a pred úradmi vydal svedectvo. Tak odišiel zo sveta, odobral sa na sväté miesto a dal slávny príklad trpezlivosti.

K týmto sväto žijúcim mužom sa pridružilo veľké množstvo vyvolených, ktorí boli obeťou hnevu, podstúpili veľké útrapy a muky, a dali nám vynikajúci príklad. Ženy sa stali obeťou hnevu ako Danaidy a Dirka. Ale vydržali ťažké zločinné mučenie, dostali sa na pevnú cestu viery a hoci telom slabé, dosiahli víťaznú cenu. Hnev odcudzil mužom manželky a prevrátil výrok nášho otca Adama: „Toto je už kosť z mojich kostí a telo z môjho tela.“ (porov. Gn 2,23) Hnev a spory rozvrátili veľké mestá a úplne zničili početné národy.

Milovaní, toto nepíšeme len preto, aby sme vám pripomenuli vašu povinnosť, ale aby sme ju pripomenuli aj sami sebe, veď sme na tej istej aréne a musíme takisto bojovať. Preto zanechajme malicherné a márne starosti a riadme sa slávnymi a vznešenými pravidlami našej tradície a hľadme na to, čo je krásne, príjemné a milé očiam nášho Stvoriteľa. Pozorne sa zahľadme na Kristovu krv a spoznáme, aká je vzácna jeho krv Bohu, lebo bola vyliatá pre našu spásu a celému svetu priniesla milosť pokánia.

POZDRAV SPOD ZOBORA

Veľmi som sa potešil osloveniu otca Milana, šéfredaktora far-ských novín, či nebudem prispievať do ich mesačníka. Rád by som písal pod hlavičkou: Pozdrav spod Zobora. Za jasného počasia možno tento vrch vidieť. V úvode chcem sa poďakovať za pekné roky, ktoré som s vami prežil, necelých desať rokov i za dôstojnú rozlúčku môjho nedobrovoľného odchodu od vás. Ale pre vás to bolo užitočné, lebo ste dostali mladých horlivých kňazov otca Petra Š., ktorý je už generálnym vikárom a riaditeľom ABÚ. A tiež po ňom otca Milana, ktorý bol osobným sekretárom otca arcibiskupa. Tiež veľká vďaka, že som mohol dôstojne osláviť spolu s vami svoje zlaté jubileum.

Čím začať? Keď sa stretnem s bývalými farníkmi, prvé čo sa pýtajú: Ako sa máte? A tak by som veľmi rád v tomto úvodnom príspevku na to odpovedal. Zvyknem odpovedať, že sa mám lepšie ako si zaslúžim. Alebo: „Pán je môj pastier, nič mi nechýba.“ A tiež, že pomaly dozrievam pre večnosť. No a známkou na dve mínus. Žijem si tu v pokoji v krásnom prostredí, v slušnom bývaní, mám samostatnú izbičku s balkónom, s vlastným sociálnym zariadením, pekne zariadenú s chladničkou, mikrovlnkou a podobne. Na dverách máme sieťku, takže už ani neviem, ako komár vypadá. Tiež máme klimatizáciu a so svojim doplnkom, TV, počítačom, mobilom. Teda môžem povedať, že mám nadštandardné bývanie. Starostlivosť o nás je príkladná, sestričky ako i ošetrovatelia sa o nás starajú a chodí k nám aj lekár. Strava je z nemocnice, snád by mohla byť aj lepšia, ale pre diéty je dobrá. Máme tu kaplnku, žiaľ v bývalej pivnici, čo mi niekedy spôsobuje zdravotné problémy. Sme tu prevažne starší kňazi, dobre si rozumieme, ja zvlášť s otcem Jurajom, ktorý bol tri roky v Afrike, v Čade a je takou dušou nášho domova. Počas pandémie vykonáva bohoslužby a je nielen zbožný, ale aj pracovitý - pretvára, skrášľuje naše prostredie a je našim požehnaním. Náš domov dopĺňajú aj civilné osoby, aby bol pobyt rentabilný. Bývame tak nad Nitrou s pekným výhľadom, slušný dvorík s parkoviskom a môžeme povedať takmer ideálne prostredie.

Ak dovoľíte, niečo aj nakúsнем z denného režimu, snád' niekoho v niečom povzbudím. Vstávam o 5,45 hod. so znakom kríža, ak som dobre naladený, si zaspievam aj vlastnú pieseň: Pane Bože pomôž mi, Matka Božia oroduj, anjel strážca ochraňuj, každý svätý povzbudzuj k pravému šťastiu. Nápev jednoduchý. Tiež striedam piesňou: „Ježišu môj ja som vždy tvoj, Kdes moje spasenie a tiež Radosťou je moje srdce.“ No a potom cvičím na posteli, aby som sa mohol vôbec pohybovať. Máme zdravotné postele so šibenicom a tri krát dvadsať bicyklujem a medzi tým tri krát dvadsať hýbem sa vodorovne. Keď vstanem zase cvičím ruky. Potom prejdem do kúpeľne pravda s pomôckami, po ťažkej nie dosť vydarenej operácii neudržím rovnováhu a tak si pomáham pomôckami. Pohyblivá stolička je taká moja lokálka, potom si pomáham paličkou, chodúlom. Každý deň sa holím, otužujem do pol tela, teplá - studená, potom si usteliem posteľ pomocou lokálky a prejdem na tzv. akupresúru. Oživujem hlavné orgány pomocou „drúzgvavca“ na hlave a ježka na nohách. So zvedavosťou zisťujem hladinu cukru na glukomeri, mávam 5 až desať stupňov, beriem inzulín. Potom prechádzam na balkón, keď je pekné počasie, v zime od balkóna a žehnám všetkým. Najprv biskupom, kňazom, spolubývajúcim, taktiež aj veriacim z Horných Orešian a iným až ma niekedy ruka bolí. Ďalej prechádzam ku kuchynke, kde podľa rady Mudr. Igora Bukovského vypijem 6 dcl vody na lačno na prečistenie organizmu. Uvarím si čaj podľa M. Trebenovej, hlavne zo žihľavy, alebo zelený čaj, taktiež čaje na moje rôzne choroby. Potom masírujem choré kolená masťami Voltaren, konope a iné. Nasledujú modlitby breviára a potom na štáciiovom bicykli robím dvesto až tristo zátahov. Pomocou chodúla chodím na chodbu, niekedy i na dvor a urobím niekoľko kolečiek. Ale nejdem tak na sucho, pritom sa utiekam k svätým a používam úryvky z Biblie: „V mojom Bohu rastie moja sila, srdce mi plesá v mojom Bohu“ a podobne. Tiež používam klasické slová ako som u vás spomínal: Každý deň, v každom ohľade idem stále k lepšiemu a lepšiemu. Potom nasledujú raňajky. Nakoľko mi škodili inak moje obľúbené mliečna jedlá, dostal som povolenie robiť si raňajky sám. Mlieko nemusí vždy osožiť. Dajmund dokonca hovorí, že je len pre teliatka, teda je to vec názoru. Raňajky mám prevažne zeleninové a tak si pripravujem, žartovne nazývam podľa MUDr. Nolfiovej, že cesnak je primár, sekundár dr. cibuľa a dr. chren a ďalší lekári dr. uharok, rajčina, paprika, kapusta, reďkovka a ďalší. K tomu pridám nejaké vajíčko, párok či sekaná.

Tieto ranné akcie trvajú vyše dvoch hodín. O jedenástej máme v kaplnke ruženec, 11,30 sv. omšu, 12,00 obed, 15,00 súkromná korunka atď. Deň mám presiaknutý predovšetkým čítaním, čo bol vždy môj koníček. Mám bohatú literatúru aj z tunajšej knižnice, zvlášť si vážim, ako ich nazývajú, „duchovné maškrtky“: Nasledovanie Krista, Filotea, Criečky sv. Ignáca, Minutenka a iné. To tak čítam po desiatich minútach. No a potom rád čítam životopisy, dobré knihy napr. od Šimona Baara Holoubek, Cronina a iné. Tiež sledujem čo sa deje vo svete cez TV, internet. Rád si pohovorím

o týchto veciach. Čo sa týka zdravia, je už vekom oslabené, už spomínaná mobilita, cukrovka, prostata, ubolené kolená až sa v noci prebúdzam od bolesti a všeličo iné. Aj sa hovorí: „Staroba – choroba, proti veku nieto lieku.“ Beriem to realisticky. Utrpenia terajšieho času nie sú hodné porovnávaní s budúcou slávou, tak nás učí sv. Pavol. Cez kríž v nadhviezdnu výš! Aj tak sa teším zo života, cítim sa šťastný kňaz. Tak rád by som ešte pracoval a chcel by som byť horlivejší, ale už to nejde. Ale teší ma, že môžem prispievať do troch časopisov a ešte väčšiu radosť mám, že môžem aj do štvrtého, do Horných Orešian. No ešte viac sa teším z nádhernej budúcnosti u Boha. Často si hovorím so žalmistom: „S radosťou pôjdeme do domu Pánovho.“ Ospravedlňujem sa, že prvý krát píšem o sebe, na budúce už o inom.

V modlitbách na vás denne myslím s vďačnou spomienkou s obligátnym mojím záverom: Do videnia v nebi!

Miloslav spod Zobora

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

Ďalším biskupom, ktorý bol štátnou mocou ponižovaný a likvidovaný, sa stal Michal Buzalka.

Narodil sa 18. septembra 1885 vo Svätom Antone pri Banskej Štiavnici ako prvé dieťa v rodine Juraja Buzalku a Anny, rodenej Mackovej.

Otec od mladosti pracoval ako hutný robotník v striebornej huti pri Banskej Štiavnici. Buzalkovci žili skromne. K Michalovi pribudli traja súrodenci, ktorí od najmladšieho postupne zomreli. Michal už ako malý chlapec rád ministroval v kostole sv. Antona Pustovníka, čo tiež prispelo k jeho rozhodovaniu pre kňazskú službu. Pevným základom rodiny bola nábožnosť, pracovitosť, skromnosť a veselosť. V čase silnej maďarizácie mali slovenské povedomie. Buzalkovci udržiavali vzťah s kňazom a slovenským národovcom Františkom Richardom Osvaldom, ktorý mal otvorené srdce hlavne pre mládež. Pôsobil v obci Teplá /dnes Podhorie/ pri Banskej Štiavnici. František R. Osvald bol Michalovým birmovným otcom. Okrem neho sa Michal stretával aj s Andrejom Kmeťom, farárom v Prenčove. Prvýkrát Michal zasadol do školskej lavice v r. 1891. Posledné dve triedy vychodil v Banskej Štiavnici, pričom denne prešiel 12 km. Takto chodil aj do gymnázia. Bol dobrým žiakom a rýchlo si osvojil oficiálnu maďarčinu, v štiavnickom prostredí často používal nemčinu. Šesť rokov napokon absolvoval v piaristickom gymnáziu. Rozhodol sa pre kňazstvo. Ako klerik ho prijali do siedmeho ročníka benediktínskeho gymnázia v Ostrihome. Klerik ďalej kráčal za kňazským povoláním a v júni 1904 zmaturoval s vyznamenaním.

Ostrihomský arcibiskup Klaudius Vasáry ho poslal na štúdium teológie do Viedne, kde sa stal chovancom ústavu „Pazmaneum.“ Štúdium vo Viedni ukončil v roku 1908. Kňazskú vysviacku prijal z rúk biskupa Mikuláša Széchéniho dňa 14. júla 1908. Novokňaza prideliť na výpomoc k Františkovi R. Osvaldovi na faru do Teplej. Potom bol preložený do Banskej Štiavnice. Tu pôsobil do roku 1911, keď ho ostrihomský arcibiskup preložil do Budapešti za duchovného správcu nemocnice sv. Štefana. Popri práci sa angažoval medzi slovenskou menšinou. Túžil vrátiť sa na Slovensko, tak mu cirkevní predstavitelia vyhovel. Stal sa správcom farnosti v Skýcove v okrese Zlaté Moravce. Vtedy vypracoval dizertačnú prácu „O autonómii katolíkov v Uhorsku.“ Prácu úspešne obhájil v r. 1912 a bol promován za doktora teológie. V lete 1914 zazneli výstrely na v Sarajeve na následníka trónu Františka Ferdinanda. Začala sa mobilizácia. Aj kňaza Michala povolali k vojsku. 26. júna 1914 nastúpil do posádkovej nemocnice v Budapešti. Neskôr ho ako poľného kuráta prideliť k 31. divízii rakúsko - uhorskej armády. Vystupoval ako slovak, pre ľudí nachádzal slová nádeje a útechy. Na fronte pôsobil osem mesiacov do jari 1915. Za Michalove vyčlenenie z vojny sa prihovárala grófka Augusta až vo Viedni. Na fare v Skýcove bolo veľa práce, bieda medzi chudobným ľuďom rýchlo rástla. V roku 1916 armáda zobrala kostolné zvony, aby mohli poslúžiť na vojenský zbrojný arzenál – na zabíjanie. V roku 1918 nastal koniec vojny a tým rozpad Rakúsko-Uhorska a vznik Československej republiky. Čoskoro boli poštátnené katolícke školy a štátne správy. Slovensko nemalo dostatok laickej inteligencie, aj kňaz Michal sa zapojil do politiky. V rokoch 1920-22 spravoval farnosť vo Vajnorochoch, v rokoch 1924-31 pôsobil v Zavare. Rád chodieval do prírody, prísne dodržiaval striedmosť v pití a v jedení. K jeho zásade patrilo denne zjesť strúčik cesnaku. V roku 1920 bol vymenovaný za pápežského komorníka, v rokoch 1922-24 zastával úlohu prefekta novozriadeného seminára v Trnave. Kvôli vysokému veku trnavského biskupa Pavla Jantauscha uvažovalo sa o vymenovaní pomocného biskupa. Kandidátmi boli vtedy vikár Ambróz Lazík, spirituál v seminári Izidor Holovič a Michal Buzalka. Vo Vatikáne sa rozhodli pre Michala Buzalku. Vymenovaný bol 17. marca 1938 a biskupskú vysviacku prijal 7. mája 1938 v Nepomucene v Ríme. Svätiteľom bol kardinál Rosi. Do biskupského erbu si biskup Buzalka včlenil kresbu chrámu a ľalie, do ktorej bol vložený slovenský znak. Politické udalosti v rokoch 1938-39 boli zlomové. Rozhodnutím z 2. novembra Nemecko a Taliansko pridali južné Slovensko Maďarsku. Tým utrpela aj Trnavská apoštolská administratúra. Ďalšou udalosťou, ktorá ovplyvnila život biskupa Buzalku, bol vznik prvej Slovenskej republiky dňa 14. marca 1939. Buzalka súhlasil so vznikom, ale do politiky sa nezapájal. Vykonával iba funkciu vikára slovenskej

armády. Spolu s Vojtaššákom a ďalšími kňazmi patrili k priekopníkom cyrilometodskej tradície na Slovensku.

V období prenasledovania židovského obyvateľstva podnikal kroky na ich záchranu. Podľa jeho odhadu úspešne intervenoval 100-120 prípadov. S blížiacim frontom prichádzalo napätie. Nemecko ustupovalo a s príchodom Červenej armády sa očakávalo obmedzovanie Katolíckej cirkvi. Po obnovení Československa v roku 1945 bola obmedzená katolícka tlač, prišlo k zatýkaniu katolíckych aktivistov a k uväzneniu biskupa Buzalku /pokračovanie v nasledujúcom čísle/.

Mária Nováková

ŠTÚDIUM PRE VYKONÁVANIE PASTORÁCIE RODÍN

Blíži sa ukončenie školského roka a žiaci stredných škôl sa po maturitných skúškach, ktoré sa tento rok uskutočňujú iným spôsobom, rozhodujú pre štúdium na vysokých školách. Niektorí mladí ľudia či už priamo po skončení štúdia na strednej škole alebo popri zamestnaní sa rozhodli venovať pedagogickej činnosti, vyučovaniu náboženstva, sociálnej práci, pomáhať rodinám, deťom, seniorom, venovať sa pastorácii tam, kde je to najviac potrebné. K získaniu dostatočných vedomostí pre vykonávanie pastorácie je potrebné štúdium odborných predmetov. Kde je začiatok a odkiaľ začať? Každý musí začať sám od seba. V rámci samotnej pastorácie je vhodné oboznamovať tých, ktorí cítia potrebu slúžiť iným a starať sa o nich, o možnostiach štúdia a ďalšieho uplatnenia sa. Na začiatku je potrebné doplnenie svojich vedomostí v danej oblasti, ktoré získame štúdiom na niektorej z vysokých škôl v Slovenskej republike alebo v zahraničí. Okrem denného štúdia niektoré univerzity umožňujú aj štúdium externou formou. Vykonali sme analýzy súčasného stavu štúdia predmetov týkajúcich sa starostlivosti o rodiny na teologických fakultách vysokých škôl na Slovensku. Samozrejme, že starostlivosťou o rodiny sa zaoberajú aj iné fakulty so sociálnym zameraním, pedagogickým prípadne zdravotným. Pri rozhodovaní sa študovať na teologickej fakulte, z ktorej získané poznatky by sme mohli v budúcnosti uplatniť pri pastorácii v rodinách, v komunitách, ale aj pomôcť jednotlivcom v sociálnej práci, či pomôcť z hľadiska praktických úkonov, sme si postavili otázku, v čom Teologická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave v porovnaní s ostatnými teologickými fakultami je pre nás výhodnejšia, aký profil absolventa ponúka, ktoré predmety súvisiace s pastoráciou rodín môžeme využiť v praxi.

Poznatky sa týkajú potreby vychovať a pripraviť človeka, ktorý bude vytrénovaný, aby vedel sprevádzať ľudí v spirituálnych oblastiach, aby bol dobrý rétor a jeho vedomosti a poznatky vychádzali zo širšieho spektra predmetov, ktoré ponúkajú ku štúdiu jednotlivé fakulty. Porovnávame jednotlivé študijné programy piatich teologických fakúlt na Slovensku

z pohľadu, aké štúdium poskytuje daná škola, v čom sú študenti pripravení, aké predmety študujú a ako sú pripravení pre život a uplatnenie, či poskytuje štúdium dostatok informácií, zručností pre danú profesiu i to, ako sa darí jednotlivým fakultám pripraviť kvalifikovaného človeka v danej oblasti.

Na stránke Konferencie biskupov Slovenska, <https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/cirkevne-skoly-a-vychova>) okrem kňazských seminárov vychovávajúcich a pripravujúcich na pastoračiu rodín budúcich kňazov, sa uvádzajú aj vysoké školy, na ktorých študujú aj laici. Z kňazských seminárov uvádza: Gréckokatolícky kňazský seminár blaženého Petra Pavla Gojdiča, Kňazský seminár sv. Cyrila a Metoda v Bratislave, Kňazský seminár sv. Gorazda v Nitre, Kňazský seminár biskupa Jána Vojtášáka na Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí, Kňazský seminár sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici - Badíne, Kňazský seminár sv. Karola Boromejského v Košiciach.

Laici môžu študovať a pripravovať sa na pastoračiu rodín na týchto vysokých školách: Aloisianum - Teologická fakulta Trnavskej univerzity, Rímskokatolícka Cyrilometodská fakulta Univerzity Komenského v Bratislave, Katolícka univerzita v Ružomberku, Gréckokatolícka teologická fakulta v Prešove.

Štúdiu teológie sa venuje aj Evanjelická bohoslovecká fakulta Univerzity Komenského v Bratislave. Vo vedomí ľudí, najmä tých, ktorí pamätajú socializmus v našej krajine, je zakódované, že teológiu študujú iba muži a najmä kňazi a zasvätené osoby. Čo nám štúdium teológie v daných programoch dáva? Priblížiť sa k Bohu a k ľuďom, vykonávať pastoračiu na miestach, kde pôsobíme - v škole, na ihrisku, v práci, v rodine, skratka na všetkých miestach, kde sa v danej chvíli nachádzame. Vedieť využiť znalosti, ktoré nám škola poskytla v teórii i v praxi pre zmenu nás, odstraňovať náš egoizmus a vyliezt' zo svojej pohodlnej ulity, ale najmä byť k dispozícii ľuďom, ktorí nás najviac potrebujú. Odstrániť ľahostajnosť k utrpeniu okolo nás, rozdávať vľúdne slovo, pohladenie, vypočutie toho druhého. K tomu, aby sme sami seba zmenili a mali istotu, že budeme správne konať aj v kritických situáciách, máme možnosť študovať na fakultách so zameraním na štúdium teológie, sociálnej práce, pomoci rodinám v duchu kresťanskej viery a lásky, prinášať nádej.

Teologická fakulta Trnavskej univerzity v Trnave „Vzdelávanie na fakulte sa venuje otázkam a požiadavkám súčasnej spoločnosti. Nadväzuje na európsku kresťanskú tradíciu a jezuitský systém intelektuálnej formácie. Poskytuje vysokoškolské vzdelanie členom inštitútov zasväteného života a tiež laikom vo všetkých troch stupňoch vysokoškolského vzdelávania v akreditovaných bakalárskych, magisterských a doktorandských programoch. Študijné programy sú zamerané na kresťanskú

filozofiu, katolícku teológiu, otázky manželstva a rodiny.“ Z troch študijných programov prvého stupňa bakalárskeho štúdia v dennej a externej forme je možné študovať kresťanskú filozofiu, základy kresťanskej filozofie a katolíckej teológie a tretí program sociálnu prácu so zameraním na rodinu. Z predmetov, ktoré sa vyučujú na TFTU vyberáme niektoré, ktoré úzko súvisia s pastoračiou rodín. Na prvom stupni sa vyučuje kánonické právo všeobecné a manželské, psychológia manželstva a rodiny, katechéza rodiny, sprevádzanie v starostlivosti o seniorov a dlhodobo chorých, rodinná pedagogika, sociálna práca s postihnutými ľuďmi, manželstvo a rodina v biblii, rodinné právo, manželské a rodinné poradenstvo, teológia manželstva a rodiny. V druhom stupni sa vyučuje sociálna práca s rodinou, bioetika a rodina, kánonické manželské procesy, intervencia v rozvodovom procese, kánonické právo manželské – špeciálne otázky, sociálna práca s rodinou s postihnutým členom a mnohé ďalšie predmety. „Uplatnenie absolventa prvého stupňa štúdia je v oblasti prípravy mládeže na život v manželstve a rodine, rodinného poradenstva, v sociálnych službách, vo verejnej správe. Absolvent môže vykonávať činnosť sociálneho pedagóga. Okrem toho môže pracovať v charitatívnych inštitúciách a v inštitúciách tretieho sektoru. Po absolvovaní záverečnej skúšky z učiteľskej spôsobilosti má možnosť získať pedagogickú spôsobilosť na vyučovanie predmetu Náboženská výchova na všetkých stupňoch škôl a predmetov pedagogika a jej príbuzných predmetov na stredných školách.“ (<http://www.tftu.sk/sk/charakteristika-studia>)

Na prvý bakalársky stupeň nadväzuje druhý magisterský stupeň štúdia obsahujúci štyri programy a to kresťanskú filozofiu, katolícku teológiu, náuku o rodine a sociálnu prácu so zameraním na rodinu, pričom posledné dva uvedené programy je možné študovať aj v externej forme. Absolventi študujúci v oboch programoch, najmä ak sa jedná o kombinovanú sociálnu prácu so zameraním na rodinu majú široké uplatnenie a to: „Absolvent druhého stupňa je oprávnený spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, v zdravotníctve, školstve, v psychologickom a pedagogickom poradenstve, pracovať v diecéznych alebo farských pastoračných centrách, v charitatívnej oblasti a v mimovládnych organizáciách. Absolvent je schopný analyzovať spoločenskú situáciu, navrhovať, prijímať, riešiť otázky sociálnych problémov, otázky rodinnej politiky a rodinného života a samostatne plánovať a navrhovať aktivity v oblasti charitatívnej pomoci a služieb. Všetky tieto otázky môže v prípade potreby posudzovať a riešiť z pohľadu sociálnej náuky cirkvi a vychádzať z kresťanských základov.

Pokračovanie v nasledujúcom čísle/

Anna Jurovčíková

MOŽNOSŤ ZAPOŽIČANIA SI KNIHY ALEBO DVD FILMU NA FARE

Každý máme svoj obľúbený žáner, alebo druh knihy. Po novom zriadení knižnice na hornom poschodí fary, ponúkame na zapožičanie pre veriacich tieto druhy:

- Životopisy svätých
- Romány
- Psychologické
- Biblické a komentáre k Biblii
- Teologické
- Katechetické
- Národnostné
- Odborné
- O Panne Márii
- Pre manželov
- Pre deti a mládež

Z DVD filmov nájdete u nás:

- Animované biblické príbehy pre deti zo Starého i Nového zákona
- Ben Hur /skutočný 1959 i animovaný
- Fatima /skutočný i animovaný
- Svätý Pavol
- Svätá Barbora
- Sv. Augustín
- Sv. Mária Goretti
- Klára a František
- O bohoch a ľuďoch
- Quo vadis
- Princ se lví hřívou
- Most cez rieku Kwai
- a ďalšie iné ako i viaceré dokumentárne filmy s tematikou kresťanskou, historickou či prírodopisnou

PRIPRAVUJEME V LOŠONCI

V prípade priaznivého počasia pripravujeme 21. júna 2020 o 9,30 hod. svätú omšu v Lošonci pri kaplnke Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Na túto sv. omšu môžu ísť všetci veriaci bez ohľadu na vekové ohraničenie. Večer pred tým, v sobotu bude v kostole v Lošonci o 18,30 slávená sv. omša predovšetkým pre starších, ktorí nebudú vladať vyjsť ku kaplnke. Táto večerná sv. omša bude tiež bez vekového ohraničenia a bude s platnosťou na nedeľu.

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JÚN

Evanjelizačný: Za všetkých trpiacich, aby našli posilu v Ježišovom Srdci.

Úmysel KBS: Aby rodinné a farské spoločenstvá podporovali kňazské a duchovné povolania.

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Anna Štibraná, 80-ročná, Hor. Orešany
Ignác Greguš, 86-ročný, Hor. Orešany
Mária Halenárová, 80-ročná, Hor. Orešany
Cyril Chnápko, 94-ročný, Hor. Orešany

BOŽÍMI DEŤMI SA STALI

Stanislava Hirnerová, Hor. Orešany

MANŽELSTVO UZAVRELI

Martin Belica /Hor. Orešany/ a Kristína Psotová /Trnava/

CITÁT NA ZAMYSLENIE

„ČLOVEK NEŽIJE IBA Z LÁSKY,
KTORÚ PRIJÍMA, ALE HLAVNE Z TEJ,
KTORÚ DARUJE.“

SV. MATKA TEREZA

BEZPEČNOSTNÉ OPATRENIA

Pokým ešte trvajú obmedzenia počas koronaepidémie, treba aby si veriaci dezinfikovali ruky pred vstupom do kostola, nosili v kostole rúško na tvári a dodržiavali odstup od seba. Veriaci môžu obsadiť už každú lavicu, pokiaľ sa dá aby sedeli "šachovito". Rodina zjednej domácnosti môže obsadiť aj celú lavicu. Naďalej nepoužívame vodu v sväteničkách, nepodávame si ruky v kostole. Treba aby si veriaci nosili so sebou svoju modlitebnú knižku z domu a tiež aj ruženec.